

การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย Slow Travel by Raft Boat to Become a Quality Tourist Attraction in Loei Province

ประภัสสร วันสวัสดิ์¹ อริศรารวรรณ นิมรัตน์จูญ² วิริยา เพียรไทย³

E-mail: Praphatson@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพในจังหวัดเลยและเพื่อศึกษาภาคทศนการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow travel) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว และผู้ประกอบการเรือแพ จำนวน 300 คน โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 250 คน และผู้ประกอบการเรือแพ 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า จากการศึกษารายละเอียดการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow travel) ด้วยเรือแพสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย พบว่า การจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพ มีลำดับขั้นตอนที่ซับซ้อน และได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาทิ คนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมช่วยกันดูแล และสนับสนุนจากการท่องเที่ยว เพื่อที่จะให้อยู่แบบยั่งยืน และ พบว่า การจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่น เพราะกระแสการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากในยุคปัจจุบัน ทั้งทัศนียภาพที่อำนวยต่อการพักผ่อน และสังคมในยุคปัจจุบัน ทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเที่ยวแบบเนิบช้า กันอย่างมาก และจังหวัดเลยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยวด้วยเรือแพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำให้การจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพ เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพ

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า ยั่งยืน เรือแพ

Abstract

The objective of this research was to study the state of raft tourism management in Loei province and to study the scene of slow tourism. The sample consisted of 300 tourists and raft boat operators, with data collected from 250 tourists and 50 raft boat operators. The results of the study showed that from the study on slow travel management with raft boats to become a quality tourist attraction in Loei province. It was found that raft tourism management has a complex sequence of procedures and has received cooperation from many parties, such as community members, government agencies. Private sector agencies and tourists who are involved in taking care and supporting tourism in order to live sustainably and found that raft tourism management is widely popular among young people. Because the trend of nature tourism is becoming very popular in modern times.

Keywords: slow and sustainable tourism, raft, boats

ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาประเทศไทยในระยะที่ผ่านมา ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาค่าครองชีพของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs (Sustainable Development Goals : SDGs) ในเป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย และเป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน เพื่อเป็นแนวทางที่สร้างเศรษฐกิจ สังคม และชุมชนให้มีความยั่งยืน เพราะเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนรู้จักใช้ทรัพยากรท้องถิ่น ให้พวกเขาสามารถพึ่งพาตนเองในระยะยาวได้อย่างมั่นคง

การท่องเที่ยวด้วยเรือแพเป็นอีกหนึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ในประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวด้วยเรือแพที่น่าสนใจ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และวิสาหกิจชุมชน โดยการท่องเที่ยวรูปแบบนี้กระตุ้นเศรษฐกิจได้มากในภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบันมีหลากหลายด้านหลากหลายทาง การจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจการเงินของไทย และเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของนักท่องเที่ยวที่ชอบการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow Travel)

¹ นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปวัฒนธรรม บัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

กระแสการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าหรือการท่องเที่ยวที่ไร้ความเร่งรีบ (Slow Travel หรือ Slow tourism) ได้รับการกล่าวถึงเป็นอย่างมาก ไม่เพียงแต่ในประเทศไทยเท่านั้น กระแสการท่องเที่ยวแบบเนิบช้ายังได้รับความนิยมในประเทศฝั่งยุโรป อาทิ อิตาลี เยอรมัน อังกฤษ อีกด้วย การท่องเที่ยวแบบเนิบช้ามีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับ “ความเนิบช้า” หรือการใช้ชีวิต “แบบช้าๆ” ของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าเป็นวิถีการบริโภคการท่องเที่ยวแบบใหม่ เป็นการบริโภคการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวใช้เวลาพิจารณาพิเคราะห์ที่ใส่ใจในแหล่งท่องเที่ยว โดยไม่คำนึงถึงเวลาและเรียนรู้ความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรมชุมชน รู้จักวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น เพื่อเปิดโลกทัศน์ใหม่จากความคุ้นชินของนักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาการเดินทาง โดยไม่ละทิ้งประสบการณ์ และความเพลิดเพลินที่ได้รับระหว่างทาง

ในจังหวัดเลย มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามป่าไม้และแม่น้ำอุดมสมบูรณ์ นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศต่างยกให้จังหวัดเลยเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่ต้องมาเยือน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเลยมีมากมายหลายรูปแบบ หนึ่งในนั้นคือการท่องเที่ยวด้วยเรือแพที่ได้รับความนิยมอย่างล้นหลาม อีกทั้งจังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่มีบรรยากาศดี เหมาะสำหรับการพักผ่อน ผู้คนในยุคปัจจุบันเกิดความเครียดกันมาก วัดข้อมูลได้จากกรมสุขภาพจิต (2566) จากข้อมูลการประเมินสุขภาพจิตของคนไทย (Mental Health Check In: MHCI) พบว่า ในไตรมาสสอง ปี 2566 ผู้มีปัญหาความเครียด เสี่ยงซึมเศร้า เสี่ยงฆ่าตัวตาย และมีภาวะ หมดไฟ มีสัดส่วนร้อยละ 19.36 จากผู้เข้ารับการประเมิน 2.5 แสนคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีสัดส่วน ร้อยละ 12.76 โดยมีจำนวนผู้ที่เสี่ยงซึมเศร้าสูงสุด รองลงมาคือความเครียดสูง มีภาวะหมดไฟ นักวิจัยชาวออสเตรเลียพบว่า การท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นเวลาสั้นๆ หรือประมาณ 3 วัน ในที่สงบๆ ส่งผลดีอย่างมากทันที ช่วยลดความเครียด การวิตกกังวล ช่วยฟื้นฟูร่างกายจิตใจ และประโยชน์เหล่านี้ยังได้อยู่อัตโนมัติคนที่ไปท่องเที่ยวอย่างน้อย 30-45 วัน การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow Travel) ด้วยเรือแพ จึงเหมาะกับการพักผ่อนหย่อนใจกับปัญหาทางสังคมในยุคปัจจุบัน จังหวัดเลยมีทรัพยากรที่หนุนกับการท่องเที่ยวประเภทนี้อยู่หลากหลายแห่ง และการท่องเที่ยวด้วยเรือแพในจังหวัดเลยมีหลายแห่งที่ได้รับความนิยม อาทิเช่น ในอำเภอเมือง มี 2 แห่งด้วยกัน ที่แรก คือ ห้วยกระทิง ตั้งอยู่ที่ ตำบลกกทอง อำเภอเมือง จังหวัดเลย สถานที่แห่งนี้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งธรรมชาติงดงาม เป็นเรือแพแบบใช้เครื่องยนต์ลากไปกลางแม่น้ำให้นักท่องเที่ยวเลือกจุดพักแพได้ตามใจชอบ มีอาหารและเครื่องดื่มพร้อมบริการ และสามารถชมพระอาทิตย์ตกได้อย่างสวยงาม แห่งที่ 2 ในอำเภอเมือง คือ กลุ่มแพแม่บ้านบ้านโป่งเปี้ยว ตั้งอยู่ที่ บ้านโป่งเปี้ยว ตำบลน้ำหมาน อำเภอเมือง จังหวัดเลย กลุ่มแพแม่บ้านบ้านโป่งเปี้ยว หรือน้ำหมานตอนบน เป็นแม่น้ำเดียวกันกับห้วยกระทิง แต่อยู่คนละฝั่ง ลักษณะเด่นของแพนี้ คือ มีถนนสวยๆ ที่สามารถตั้งแคมป์ได้ และการลากแพ คือใช้เครื่องยนต์ มีอาหารและเครื่องดื่มบริการ สามารถชมวิวยุคเขาได้ 360 องศา แห่งที่ 3 แพผานางผาเก็ง ตั้งอยู่ที่บ้านผานาง อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย แพผานางมีอาณาเขตติดกับจังหวัดหนองบัว ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวไม่ขาดสาย ลักษณะเด่นคือ มีเครื่องเล่นอยู่บนแพแต่ละลำ และนักท่องเที่ยวสามารถลากแพออกไปได้เอง เพราะมีเชือกผูกติดแพทุกแพ มีอาหารและเครื่องดื่มบริการ และแพที่ 4 โครงการอ่างเก็บน้ำเลย ตำบลแก่งศรีภูมิ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย สถานที่นี้ถูกสร้างขึ้นในโครงการอ่างเก็บน้ำเลย ซึ่งเป็นพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่สร้างโครงการอ่างเก็บน้ำเลย เพื่อกักเก็บน้ำให้ชาวบ้านมีน้ำใช้ทางการเกษตร และได้จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวประจำอำเภอ คือ การท่องเที่ยวด้วยเรือแพ ความพิเศษของที่นี่คือ สามารถนำอาหารไปเองได้ หรืออุดหนุนพ่อค้าแม่ค้าในละแวกนั้นก็ได้ โดยทางเข้าต้องนำรถจอดไว้ที่ปากน้ำและนั่งเรือเข้าไปในแพอีกที โดยแพแห่งนี้จะปล่อยไว้กลางน้ำ นักท่องเที่ยวสามารถเลือกวิธีที่ตัวเองสนใจและติดต่อนั่งแพได้เลย แหล่งท่องเที่ยวแต่ละที่ล้วนมีความสวยงามแตกต่างกันไป และยังมีพื้นที่ทางกายภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่อีกด้วย

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเรื่อง “การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow Travel) ด้วยเรือแพสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพในจังหวัดเลยและเพื่อศึกษาฉากทัศน์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow travel)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการท่องเที่ยวด้วยเรือแพในจังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตในการศึกษาประกอบด้วย ขอบเขตด้านพื้นที่ ขอบเขตด้านประชากร และขอบเขตด้านเวลา ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

- 2.1 ขอบเขตด้านพื้นที่
 - 2.1.1 กลุ่มแพแม่บ้าน บ้านโป่งเปี้ย ตำบลน้ำหมาน อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 2 กลุ่ม
 - 2.1.2 แพห้วยกระทิง ตำบลกกทอง อำเภอเมือง จังหวัดเลย กรณีศึกษา แพเพื่อนพ้อง
 - 2.1.3 แพพานางผาเก็ง ตำบลผาอินทร์แปลง อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย จำนวน 2 กลุ่ม
 - 2.1.4 โครงการอ่างเก็บน้ำเลย ตำบลแก่งศรีภูมิ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย จำนวน 1 กลุ่ม
- 2.2 ขอบเขตด้านประชากร
 - 2.2.1 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจำนวน 250 คน แบ่งเป็น 50 คน/พื้นที่
 - 2.2.2 กลุ่มผู้ประกอบการเรือแพจำนวน 50 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 ทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้องประเด็นการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow travel) ด้วยเรือแพสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมมาจากเอกสารวิชาการ หนังสือ บทความ งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลทางกายภาพของหมู่บ้านนั้นๆ

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยการลงพื้นที่ไปสำรวจและสุ่มแจกแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ให้แสดงผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจมีภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง หรือการสื่อในลักษณะอื่นๆ ที่ผู้อ่านดูแล้วเข้าใจ

1. ข้อมูลบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และเพศชายจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 อายุ 20-30 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 อาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอื่นๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 มีการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.67 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ระดับ ประถมศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ระดับอื่นๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม พบว่า ผลการประเมินปัจจัยทางสังคม โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.67) และเมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 และ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด พบในข้อ 6 ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.28)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.55) และเมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ข้อที่ 12, 13, 15, 17 และ 19 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด พบในข้อ 19 ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.87)

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย พบว่า ผลการประเมินการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย โดยรวมมีการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.78) และเมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ข้อที่ 20 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.60) ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด พบในข้อ 31 ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.10)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย มีรายละเอียดอภิปรายผลดังนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เรื่อง การพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย เป็นการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและการจัดการการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความพึงพอใจและความคิดเห็นของตนเอง โดยทำเครื่องหมายลงในช่องตามระดับความคิดเห็น พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ตามความคิดของกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ ($\bar{X} = 4.90$) เป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ มีทัศนียภาพที่สวยงาม, เงียบสงบเหมาะสำหรับการพักผ่อน ตามความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.60$) ได้แก่ มีห้องน้ำเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ($\bar{X} = 4.80$) เป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ ขั้นตอนของการให้บริการไม่ยุ่งยาก, อาหารมีรสชาติตามมาตรฐาน และอาหาร/เครื่องดื่มตรงตามความต้องการของลูกค้า ตามความคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.80$) ได้แก่ บริเวณบนแพมีความสะอาด ผลการประเมินการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย โดยรวมมีการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.78) และเมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ข้อที่ 20 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D.= 0.60) ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด พบในข้อ 31 ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.10)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษา การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย พบว่า 1) การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลยที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 2) การจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลยที่อยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านปัจจัยทางสังคม และระดับต่ำสุด คือด้านการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า Slow Travel ด้วยเรือแพ สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในจังหวัดเลย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ประกอบการเรือแพหรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- (2566). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนบางชั้นแตงจังหวัดสมุทรสงคราม. <<http://https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jitt/article/view/1152>> (สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2566).
- บุญยสฤกษ์ อเนกสุข. (2560). การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (Slow travel): นิยามและแนวคิด. Thaijo. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/human_ubu/article/view/214383> (สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2566).
- วัชรินทร์ สายสาระ. (2554). กลยุทธ์และกลวิธีดำเนินงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง. สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. (2565). Centre for SDG Research and Support: SDG Move All rights reserved. <<https://www.sdgmove.com/background-and-mission/>> (สืบค้นเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2567).